Carta Fundacional

1. Com neix VeuCea

VeuCea neix de l'experiència compartida de dues persones autistes adultes que vam coincidir en un servei de rehabilitació comunitària (SRC):

- Allà vam detectar barreres sensorials i relacionals que afectaven directament el nostre benestar: il·luminació, soroll, olors i concentració de persones.
- Aquestes dificultats les hem viscut durant molt de temps com a problemes que calia suportar, gestionar o justificar.
- A l'SRC vam impulsar les primeres accions de canvi: modificar la il·luminació d'una sala i reorganitzar alguns horaris.

Això va demostrar que una part de les barreres era evitable.

2. Què vam aprendre

- No totes les dificultats depenen de la persona.
- Algunes dificultats apareixen o augmenten quan un espai no té en compte diferents formes de percebre i processar el món.
- Quan una necessitat es considera una mania o una excepció, tolerar-la no és suficient. Cal entendre què passa per avançar cap a l'acceptació i l'accessibilitat.

A partir d’aquí vam començar a fer-nos preguntes, observar, buscar informació i contrastar-la. L’experiència en primera persona es va convertir en coneixement i en propostes de millora.

3. Què entenem per suport mutu

- Compartir silencis, dificultats, dubtes i descobriments.
- Escoltar, sostenir, respectar els ritmes de cadascuna.
- Celebrar i poder estar juntes sense haver de justificar com som.

4. Per què parlem d’accessibilitat universal

- Ens vam adonar que una il·luminació adequada, menys soroll, una bona qualitat ambiental i relacions respectuoses poden fer els espais més còmodes i habitables per a totes les persones.
- Entenem l’accessibilitat universal com una manera de dissenyar tenint en compte la diversitat humana, no com una concessió ni una suma d’excepcions.
- Es tracta de crear condicions perquè totes hi puguem participar i estar bé, sense haver de demanar adaptacions més enllà de les que responguin a necessitats específiques.

VeuCea

5. Per què volem veu pròpia

- VeuCea neix també perquè les persones autistes adultes puguem participar directament en espais de diàleg i debat sobre autisme, salut mental, drets i accessibilitat.
- Parlarem amb veu pròpia, des de la nostra experiència. No parlarem en nom de totes les persones autistes: les experiències són diverses i totes les veus mereixen ser escoltades.
- Tenir veu pròpia significa sumar la nostra veu a les altres.
- Com més veus a l'uníson, més alt se sentirà el clam.

6. Naixement i compromís

A finals de juliol de 2026, VeuCea comença a prendre forma com a projecte associatiu. Però ja existia abans de tenir nom: en el suport mutu, les preguntes compartides i les primeres transformacions.

Ens comprometem a:

- Convertir l'experiència i el coneixement en propostes.
- Construir comunitat i contribuir a una societat que entengui i reconegui la diversitat humana.
- Preguntar-nos constantment què podem fer perquè el món sigui més accessible i habitable, més fàcil i còmode de viure, més inclusiu per a totes les persones.